

הַגִּיעַ זְמַן לְהִתְרַחֵץ קֶצֶת.
 דְּדִי נִכְנַס לְאַמְבֿטֿ.
 אֲמָא הַכִּינָה סְמֶרְטוּט גְּדוּל
 כִּי דְדִי שׁוֹפֵף מִיָּם עַל הַפֶּל,
 וּמִשְׁתּוֹלֵל כְּמוֹ פֶּלֶב-יָם
 מְקַצֵּיף וּמִתִּיז לְכָאן וּלְשָׁם.
 עֲכָשׁוּ יוֹשֵׁב הוּא בֵּין הָאָדִים
 וְאִתּוֹ הַרְבֵּה הַרְבֵּה שְׂדִים.
 אַמְבֿטֿיָאֵל, סְבוּנְגִיָּהוּ וְקַצְפּוֹן
 וְשִׁכְשׁוּף וְקַרְצוּף וְצִנּוֹרוֹן
 סְפוּגִיָּהוּ מְבִרְשִׁיָּאֵל וְקַרְצָף
 וְשִׁף-אַזֵּן וְגַם שִׁף-אַף.
 כָּל אֵלֶּה יַחְדָּו מִשְׁתּוֹלְלִים
 וְהַקִּירוֹת רוֹקְדִים וּמְצַלְצֵלִים
 וַיֵּשׁ קְפִיצוֹת וּבְעִיטוֹת לְכָל עֶבֶר
 עַד שְׁחֹפְפִים רֹאשׁ: הוּי שׁוֹד וְשִׁבְרִי!
 לֹא, לֹא אֵת הָרֹאשׁ!
 הָרֹאשׁ הוּא קְדוֹשׁ.
 כָּל הַבֵּית גּוֹעֵשׁ וְרוֹעֵשׁ
 הַמְּשֻׁטָּרָה! מְכַבֵּי הָאֵשׁ!
 עַד שְׂאֲמָא מְקַצֵּיפָה שְׁמִפּוֹן וְעוֹשָׂה לוֹ בְּלוּרִית
 עוֹמְדֵת כְּמוֹ כְּרַבְלֵת עֲנֻקִית.
 וְדְדִי צוֹעֵק: קוֹקוֹרִיקוֹ!
 וְצוֹחֵק הִי, הָא וְהוּ.

יְדוּעַ שְׁיְהוֹשֻׁעַ הַפְּרוּעַ
 הָיָה יָלֵד מְאֹד מְלַכְלָף,
 אָף פְּחוֹת יְדוּעַ שְׁנַם כְּמִבְגָּר
 יְהוֹשֻׁעַ אֵל
 הַלְכְלוּף נְמִשָּׁף.
 יְהוֹשֻׁעַ אָף פִּעַם לֹא נִכְנַס לְמִקְלַחַת
 וּמַעוֹלָם לֹא נָסָה
 בְּאַמְבֿטֿיָה לְשִׁבְתָּהּ,
 וְהָיוּ שְׁלִשָׁה דְבָרִים
 שְׁמָהֶם הוּא פָּתַח בְּמִיחָד:
 בְּרִזִּים, סְבוּן, וּמַגְנָבֵת.
 הוּא הָיָה פֹה פְּרוּעַ,
 וּבִאֲפֹן קְבוּעַ,
 הַשְׁתַּתֵּף יְהוֹשֻׁעַ
 בְּתַחֲרוֹת הָעוֹלָם בְּלִכְלוּף.
 וְתַמִּיד הוּא זָכָה בְּמִקּוֹם הָרֹאשׁוֹן,
 וְקָבַל גְּבִיעַ חֲלוּד,
 מְלֵא בְּבִץ מְעוּף.
 כְּשֶׁהָיָה בֶּן מֵאָה,
 נִחְשֵׁב יְהוֹשֻׁעַ
 לְאָדָם הַמְּלַכְלָף בִּיּוֹתֵר בְּעוֹלָם.
 וּבְגִיל מֵאָה וּשְׁתַּיִם,
 הוּא נִכְנַס בְּטַעוֹת לְמִיָּם,
 הַסְּתַבֵּן, וְנִנְעָלָם.

יוֹשֵׁב בְּאַמְבֿטֿיָה עֲמוּס,
 שׁוֹפֵף מְבִקְבוּק אֵל הַכוּס:
 בּוּק - בּוּק - בּוּק!
 בּוּק - בּוּק - בּוּק!
 בּוּק - בּוּק - בּוּק!
 וְעֲכָשׁוּ
 מִהַכוּס לְבִקְבוּק:
 פָּף!
 קֶצֶת נְשִׁפֵּף.
 עוֹד הַפִּעַם!
 יוֹשֵׁב בְּאַמְבֿטֿיָה עֲמוּס,
 שׁוֹפֵף מְבִקְבוּק אֵל הַכוּס:
 בּוּק - בּוּק - בּוּק!
 וְעֲכָשׁוּ
 מִהַכוּס לְבִקְבוּק:
 פָּף!
 קֶצֶת נְשִׁפֵּף.
 עוֹד הַפִּעַם!
 יוֹשֵׁב בְּאַמְבֿטֿיָה עֲמוּס,
 שׁוֹפֵף מְבִקְבוּק אֵל הַכוּס:
 בּוּק!
 וְעֲכָשׁוּ
 מִהַכוּס לְבִקְבוּק:
 פָּף!
 קֶצֶת נְשִׁפֵּף.
 עוֹד הַפִּעַם!
 יוֹשֵׁב בְּאַמְבֿטֿיָה עֲמוּס,
 שׁוֹפֵף מְבִקְבוּק אֵל הַכוּס:
 אוֹי!
 אֵין בּוּק!
 כְּבָר רִיק הַבִּקְבוּק...

מתוך עמוס, בקבוק וכוס
 מאת מיריק שניר
 אייר אבנר גלילי
 הקיבוץ המאוחד 1992

מתוך הדרקון הלא נכון
 מאת יהונתן גפן
 ציירה הנה אדלן
 דביר 1986

מתוך הזנב השמן של הנומה
 מאת יהודה עמיחי
 אייר יונתן גרשטיין
 שוקן 1978

שלושת השירים עוסקים בשעת הרחצה - אירוע חשוב שהוא לעתים טראומטי ולעתים אהוב בשגרת יומם של פעוטות. הפעוט ששמו דָּדִי (עמיחי) והפעוט ששמו עמוס (מיריק שניר) מנצלים את זמן האמבט למשחק - כל אחד בדרכו. הגיבור השלישי (גפן), אף שהוא רחוק מלהיות פעוט, ראוי בהחלט למרחץ.

שירו של יהודה עמיחי (1911–1970) הוא מעין תיעוד של המתרחש בחדר האמבטיה בכל פעם שדָּדִי הקטן מתרחץ. כדרכו הוא "שׁוֹפֵף מִים עַל הַפֶּל, / וּמְשַׁתּוֹלֵל כְּמוֹ פֶּלֶב-יָם / מְקַצֵּף וּמְתִיז לְכָאן וּלְשָׁם". הרבה מילים "רטובות" בשיר; "אֲמָבֵט", "סְמָטוּט", "שׁוֹפֵף", "מִים", "פֶּלֶב-יָם", "מְקַצֵּף", "מְתִיז", "אָדִים", "חֹפְפִים" ו"שְׁמֹפֹן". עמיחי המציא רשימה ארוכה של שדים ו"טבל" גם אותם במים: "אֲמָבֵטִיאֵל, סְבוּנִיָּהוּ וְקַצְפֹּן / וְשִׁפְשׁוּף וְקַרְצוּף וְצִנּוּרוֹן / סְפּוּגִיָּהוּ מְבַרְשֵׁתִיאֵל וְקַרְצָף / וְשִׁף-אֵן וְגַם שִׁף-אֵף". שיא הרפתקת האמבטיה הוא רגע חפיפת הראש, ותגובתו של דָּדִי לפעולה הבלתי נעימה נשמעת היטב גם בזכות המצלול העשיר בעיצורים שורקים. הודות לאמא, היודעת את נפש ילְדָּהּ, הרחצה (והשיר...) מסתיימים ברוח טובה.

יהונתן גפן (נ' 1947) מספר על מי שממתין כבר 170 שנה למקלחת - יהושע הפרוע, גיבורו של ספר בשם זה שכתב (וצייר) היינריך הופמן ב-1844. גפן מתאר את בגרותו של המלוכלך האולטימטיבי, ששערו הלא-מסופר וציפורניו הארוכות איימו על סרבני רחצה בעולם כולו. סופו של יהושע הפרוע מוכיח מה שכל ילד יודע: הרחצה מסוכנת!

מיריק שניר (נ' 1948), במילים מעטות מאוד, מצליחה לתאר בפירוט ובדייקנות את משחקו של הפעוט עמוס היושב באמבט. חזרה על שורות מסוימות, קיצור שורות אחרות ושימוש בהברות אומומטופיאליות ("בוק", "פֶּף") המדמות צלילים הקשורים במים מאפשרים לקוראים לדמיין את עמוס המרוכז ברצף פעולותיו, ולהבין איך - בהתאמה להתמעטות המים בבקבוק - מתקצרים משכי הפעולות ומתקרב סופו המתסכל של המשחק.

נירה לויין